

S. M.

Prasa o adwokaturze

Palestra 11/9(117), 92-94

1967

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

PRASA O ADWOKATURZE

Wydanie pisma okólnego Nr 12 Prezesa Rady Ministrów w sprawie zapobiegania procesom sądowym o roszczenia pracownicze z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych musiało wciągnąć z natury rzeczy w zakres tej problematyki również adwokatów, a zwłaszcza radców prawnych w zakładach pracy. Wiążące zalecenia tego pisma okólnego nie jest łatwo wdrożyć w praktykę dnia codziennego. Dowodem tego jest zorganizowana w Sądzie Wojewódzkim w Katowicach narada przedstawicieli sądownictwa, śląskich zakładów przemysłowych, prokuratury, WKZZ, a także Rady Adwokackiej, poświęcona zagadnieniom prawnym odszkodowań za wypadki w zatrudnieniu i z tytułu chorób zawodowych na przykładzie działalności sądów okręgu katowickiego.

„Prawo i Życie” (nr 15 z dnia 16 lipca br.), relacjonując przebieg narady w artykule A. Bubika pt. *Odszkodowania za wypadki przy pracy*, poświęciło głównie uwagę mocy obowiązującej wzajemnych porozumień stron (ugód), czyli skutkom pozasądowej likwidacji sporu majątkowego, kwestii okresów przedawnień (zwłaszcza przy chorobach zawodowych), zaliczania 13 pensji oraz sankcjom karnym za naruszanie przepisów bhp.

W działalności zawodowej adwokatów i radców prawnych nadanie priorytetu polubownemu załatwianiu sporów odszkodowawczych w zakładach pracy wprowadziło szereg nowych elementów, w szczególności proceduralnych, których uwzględnienie nie może ująć z ich pola widzenia.

*

Należy mieć żal do znanego publicysty tygodnika „Polityka” Janusza Rolickiego, że swój artykuł pt. *Sąd pomógł* („Polityka” nr 32 z dnia 12 sierpnia br.) takim właśnie, a nie innym zaopatrzył tytułem. Publicysta przedstawił w nim perypetie grupy pracowników Zarządu Głównego Centrali Rolniczej Spółdzielni, związane ze zmianą w tej instytucji systemu wynagrodzeń na przełomie lat 1964/1965. Spór, w którym autorytatywnie przeciwko roszczeniom pracowników zaangażowały się organy naczelne administracji państwowej (Komitet Pracy i Płac, Ministerstwo Finansów), trafił do sądu na skutek pozwu dwu pracownic. I oto, co dalej się dzieje:

„(...) Sąd pierwszej instancji oddał roszczenie. Adwokaci wnoszą rewizję do Sądu Wojewódzkiego (...). Sąd Wojewódzki orzeka słuszność wystąpienia dwu pracownic i nakazuje wypłacenie im nagród wraz z odsetkami, nadając wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności (...). Od wyroku Sądu Wojewódzkiego zostaje wniesiona rewizja nadzwyczajna (...). Spór trafia na wokandy Najwyższego, który podtrzymuje wyrok Sądu Wojewódzkiego. Sprawa została zakończona. Praworzędność zwyciężyła. Zarząd CRS podejmuje uchwałę w sprawie wypłacenia nagrody z tytułu udziału w podziale czystej nadwyżki finansowej za rok 1964, wraz z odsetkami (...)”.

Autor stwierdza sentencjonalnie: „Krzepiące jest takie zakończenie sporu (...)”. Musi jednak dziwić, że w takim finale sprawy J. Rolicki widzi jedynie zasługę sądu („Sąd pomógł”), a pominął ważki udział tych, którzy swoją przekonującą argumentacją prawną przyczynili się do pomyślnego dla powódek i ich towarzyszy pracy rozwiązania sporu — właśnie adwokatów, pełnomocników procesowych dwóch odważnych pracownic.

*

Przedmiotem obrad na odbytym w czerwcu br. posiedzeniu Prezydium Zarządu Głównego Związku Młodzieży Socjalistycznej była m. in. ocena działalności ośrodków społeczno-prawnych przy kołach ZMS, dokonana po raz pierwszy w ciągu dziesięciu lat działalności tych ośrodków. Relacjonując przebieg tych obrad, czasopismo „Walka Młodych” (nr 27 z dnia 2 lipca br.) podaje w artykule pt. *Rzut oka na prawo* kilka interesujących informacji:

„Początki były nader skromne. W r. 1957 grupa młodych prawników z inicjatywy Komitetu Wojewódzkiego ZMS w Rzeszowie postanowiła udzielać porad prawnych dobrowolnie, społecznie i honorowo. Potem powstały poradnie prawne w innych miastach — Białymstoku, Katowicach, Olsztynie, Poznaniu, Warszawie. Dziś jest to już cała instytucja: 19 ośrodków wojewódzkich, 122 powiatowych, 6 dzielnicowych, 6 zakładowych, 31 usytuowanych w innych skupiskach miejskich. W programie działania — oprócz poradnictwa, które dało początek — popularyzacja prawa, interwencje na rzecz młodzieży, pomoc postpenitencjarna i inne inicjatywy służące kształtowaniu świadomości prawnej młodzieży, zapobieganiu i zwalczaniu przestępczości wśród młodych. I wreszcie ludzie — ponad 1800 ludzi społecznej pasji, działacze ośrodków społeczno-prawnych ZMS, w tym ponad 570 sędziów, prawie 400 prokuratorów, 252 adwokatów, 132 radców prawnych i prawie 200 pracowników innych specjalności (...).”

Rozwój ośrodków społeczno-prawnych ZMS wykazuje szybki postęp i przynosi zadziwiająco dobre rezultaty. Wśród młodzieży istnieje wyraźny głód informacji prawnej. „Młodzi ludzie chcą być — jeśli tak można określić — bliżej prawa. I to wcale nie z platonicznych względów, nie dla samej tylko satysfakcji poznania. W r. 1966 ośrodki społeczno-prawne ZMS przeprowadziły prawie 6000 spotkań, odczytów, dyskusji popularyzujących prawo (...).”

Na tle tych informacji można wyrazić nadzieję, że udział członków adwokatury współpracujących z ośrodkami ZMS będzie systematycznie wzrastał, w szczególności w związku z wejściem w życie nowych aktów ustawodawczych. Wiadomo zaś, że współpraca z młodzieżą daje ogromnie dużo satysfakcji osobistej.

*

Choć w łonie naszej adwokatury nie ogłasza się konkursów związanych z pracą zawodową (może kiedyś to nastąpi?!), mimo to członkowie palestry bywają laureatami. Za przykład może tu służyć sylwetka ogromnie popularnego w Lublinie adw. Konrada Bielskiego.

Jak wynika z artykułu pt. *Nagrody wojewódzkie* („Kurier Lubelski” nr 182 z dnia 6 sierpnia br.), adw. K. Bielskiemu Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Lublinie przyznało w bieżącym roku nagrodę wojewódzką za zasługi dla Lubelszczyzny. Przedstawiając laureatów (9) tegorocznych nagród wojewódzkich, lubelski dziennik pisze m. in.:

„Któż w Lublinie nie zna mec. Konrada Bielskiego? Jest związany z naszym miastem od kilkudziesięciu lat. Ukończył tu studia prawnicze, działa czynnie jako adwokat, przez wiele lat był dziekanem Rady Adwokackiej. Równoległe z działalnością w adwokaturze Konrad Bielski prowadzi czynną działalność literacką i społeczną, którą rozpoczął w okresie międzywojennym. Był m. in. współzałożycielem grupy poetyckiej i pisma *Reflektor* (1924—1925), współautorem popularnych lubelskich szopek, autorem licznych wierszy (...).”

Autor artykułu, wymieniając obszerny dorobek literacki laureata, wspominał

także, że aktualnie pracuje on nad książką o lubelskiej palestrze i jest członkiem kolegium redakcyjnego znanego czasopisma społeczno-kulturalnego KAMENA, a przez wiele lat był prezesem Oddziału Lubelskiego Związku Literatów Polskich.

Zasłużonemu Koledze - laureatowi składamy serdeczne gratulacje!

S. M.

KRONIKA

1. COCKTAIL NRA DLA UCZESTNICZEK KONGRESU MIĘDZYNARODOWEJ FEDERACJI KOBIET ZAWODÓW PRAWNICZYCH

Z okazji III Kongresu Międzynarodowej Federacji Kobiet Zawodów Prawniczych, który obradował w Warszawie w dniach 20—26 sierpnia 1967 r., Naczelna Rada Adwokacka wydała 24 sierpnia rb. cocktail w salach Stowarzyszenia Architektów Rzeczypospolitej Polskiej. Zgromadził on sto kilkadziesiąt osób, w tym około 120 delegatek na Kongres, reprezentujących dwadzieścia kilka krajów ze wszystkich części świata. Obecni byli także przedstawiciele Ministerstwa Sprawiedliwości, sądownictwa, prokuratury, Zarządu Głównego Zrzeszenia Prawników Polskich, Ligi Kobiet, prasy i adwokatury polskiej.

Zebranych powitał Prezes Naczelnej Rady Adwokackiej adw. dr Stanisław Godlewski, który w zakończeniu swego przemówienia wniósł toast na cześć uczestniczek Kongresu. Odpowiedziała mu Przewodnicząca Międzynarodowej Federacji Kobiet Zawodów Prawniczych p. Yvonne Tolman-Guillard (Francja), dziękując za gościnne i miłe przyjęcie zgotowane delegatkom Federacji przez naczelną reprezentację adwokatury polskiej.

2. Z ŻYCIA IZB ADWOKACKICH

Izba kielecka

W dniu 26 sierpnia br. w lokalu Rady Adwokackiej w Kielcach odbyła się uroczystość wręczenia Odznak 1000-lecia Państwa Polskiego, przyznanych przez OKFJN przodującym w pracy społecznej adwokatom.

Odnaczeni zostali:

Adwokat Henryk Krzemiński	Z.A. Nr 1 w Jędrzejowie
„ Tomasz Mazur	Z.A. Nr 4 w Kielcach
„ Jan Nowak	Z.A. Nr 1 w Kielcach
„ Józef Okińczyc	Z.A. Nr 1 w Kielcach
„ Andrzej Płoski	Z.A. Nr 3 w Kielcach
„ Ryszard Podlipniak	Z.A. Nr 1 w Skarżysku Kam.
„ Kajetan Wróbel	Z.A. Nr 1 w Iłży
„ Jan Wrzeszcz	Z.A. Nr 3 w Kielcach
„ Roman Żuliński	Z.A. Nr 1 w Kielcach.

W obecności dziekana adwokata Jerzego Raka odznaki wręczył w imieniu władz Frontu Jedności Narodu zastępca kierownika Wydziału Administracyjnego KW